

Pag. 4

Pag. 5

Pag. 8

Gazeta de BĂILEŞTI

Seria a VIII-a
Nr. 1
ianuarie 2009
Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie GRATUIT

Primăria informează

Apreciind că transparența e un principiu fundamental al democrației, iar nivelul comunicării o expresie definitorie al acesteia, Primăria Municipiului Băilești consideră necesar și util să se adreseze și prin intermediul „Gazetei de Băilești“ cetățenilor pentru a-i informa corect asupra proiectelor pe care intenționează să le pună în aplicare, după înndeplinirea demersurilor legale, pormind de la necesitățile actuale și în perspectivă, fără a neglijă neajunsurile sau blocajele obiective sau subiective.

Materialul de față aduce la cunoștința cititorilor o sinteză elaborată în urma unor analize pertinente și realiste ale situației existente la finalul anului 2008, pe compartimentele ce intră prin lege în sfera competențelor și atribuțiilor Primăriei, sinteză concretizată în sase categorii de proiecte, precizează domeniile și autoritățile la care au fost depuse precum și valorile concrete sau estimative.

Cititorul își dă seama, evident, că problemele puse nu sunt deloc simplu de rezolvat, cu deosebire în condițiile crizei pe care o traversează toată omenirea acum, că ele presupun tenacitate și perseverență în intervenții la factori politici, de putere și decizie și, nu în ultimul rând, economico-financiari, dar și punerea în valoare, cu competență, a tuturor resurselor materiale și umane și gestionarea în limitele legii a banului public. Mai trebuie adăugat că punerea în aplicare a proiectelor detaliate mai jos e condiționată și de nivelul implicării factorului uman de concepție, execuție, recepție și utilizare, care, ca și în alte localități, se mai complace în superficialitate sau corupție, ceea ce constituie veritabile frâne ale împlinirii bunelor intenții în realizarea proiectelor intenționate sau aflate în diferite etape de derulare, sau manifestă opacitate ori chiar rea-voiță în înndeplinirea celor mai elementare îndatoriri cetățenești – achitarea impozitelor, plata consumurilor de apă etc.

Cititorul are mai jos o imagine exactă a sintezei proiectelor privind municipiul Băilești și necesarul de fonduri, înaintată de domnul primar Costel Pistrău către Consiliul Județean Dolj.

A. Proiecte depuse:

Eficientizarea comunicării dintre Primăria Băilești și cetățeni prin implementarea de servicii online, proiect care a fost depus la Ministerul

Comunicațiilor și este în valoare de 2 milioane de roni.

B. Lucrări curente și de capital executate și neplătite:

1. Reparații iluminat public și eficientizarea iluminatului public în valoare de 79.236 roni executată de S.C. Amiras SRL;

2. Iluminat public în valoare de 26.530 ron datorată societății Cez Vânzare;

3. Reparații străzi, reprezentând 104.271 roni – SC LDP SRL și SC Radisil SRL;

4. Energie electrică – Serviciul Public de Alimentare cu Apă și Canalizare valorând 250.000 ron – Cez Vânzare.

C. Cheltuieli de personal neplătite pentru 2008 (inclusiv drepturi câștigate în instantă) – 219.734 roni, drepturi salariale aferente și 965.166 roni, hotărâri judecătoarești.

D. Sume necesare pentru studii de fezabilitate și proiecte tehnice – 820.000 ron.

- Parc industrial; • Plan urban integrat: (modernizare străzi și trotuare în zona centrală, piață pietonală, centru de zi pentru copii, parc Prințul Stirbei); • Piață agroalimentară; • Proiect energie neconvențională, panouri fotovoltaice – Serviciul Public de Alimentare cu Apă și Canalizare;
- Baza sportivă – strand cu zona verde inclusă pe malul râului Balasan;
- Sat vacanță „Amza Pellea“; • Decolmatarea și amenajarea pârâului Balasan; • Modernizarea și reabilitarea Grădina de vară „Amza Pellea“; • Micro-hidrocentrală pârâului Balasan – iluminat zona de agrement; • Proiect amenajare faleză pârâului Balasan; • Proiect de construcție pentru sediul Muzeului „Câmpie Băileștilor“.

E. Sume necesare pentru lucrări de modernizare și investiții în

vederea dezvoltării localității:

1. Modernizare străzi și alei pietonale, valoarea totală estimată de 20 mil. roni, iar valoarea necesară în 2009 – 6 mil. roni;

2. Construcție sediu Primărie, valoarea totală estimată – 5 mil. roni, iar valoarea necesară în 2009 – de 2 mil. roni;

3. Construcție parc industrial, valoarea totală estimată – 1 mil. roni, valoarea necesară în 2009 – de 500.000 roni;

4. Plan urban integrat, valoarea totală estimată – 24 mil. roni, valoarea necesară în 2009 – de 10 mil. roni;

5. Piață agroalimentară, valoarea totală estimată – 1,5 mil. roni, valoarea necesară în 2009 – de 500.000 roni;

6. Proiect energie neconvențională – Serviciul de Apă și Canal, valoarea totală estimată – 6 mil. roni, valoarea necesară în 2009 – de 3 mil. roni;

7. Baza sportivă, valoarea totală estimată – 14 mil. roni, valoarea necesară în 2009 – de 4 mil. roni;

8. Sat vacanță „Amza Pellea“, valoarea totală estimată – 6 mil. roni, valoarea necesară în 2009 – de 2,5 mil. roni;

9. Decolmatare și amenajare pârâului Balasan, valoarea totală estimată – 8 mil. roni, valoarea necesară în 2009 – de 3 mil. roni;

10. Modernizare și reabilitare Grădina de vară „Amza Pellea“, valoarea totală estimată – 4 mil. roni, valoarea necesară în 2009 – de 1 mil. roni;

11. Micro-hidrocentrală pârâului Balasan, valoarea totală estimată – 3 mil. roni, valoarea necesară în 2009 – de 1,5 mil. roni;

12. Amenajare faleză pârâului Balasan, valoarea totală estimată – 2 mil. roni, valoarea necesară în 2009 – de 1 mil. roni;

13. Proiect construcție sediu Muzeu „Câmpie Băileștilor“, valoarea totală estimată – 4 mil. roni, valoarea necesară în 2009 – de 2 mil. roni;

F. Alte solicitări:

- Construcție pasarelă cale ferată; • Reabilitare cartier General Ghenescu;
- Modernizare iluminat public.

Valentin TURCU

P.C. preot Cătălin Neacșu cel care ne asigură pagina creștină:

**,Ar fi avut «Gazeta» un viitor incert,
După patru ani de mers agale,
De-acum poate porni-ntr-un mers alert,
Căci e în Parohia Dumitale!“**

Redacția – str. Revoluției, nr. 6
(între Cizmăria lui Florică și Poliția Comunitară)
Valentin TURCU

În dimineața zilei de 14.01.2009, s-a format un strat gros de polei datorat ploii și gerului de afară.

Încă de la primele ore ale dimineții, funcționarii Primăriei, folosindu-se de utilajele și mijloacele din dotare au trecut la împrăștierarea de materiale antiderapante pentru prevenirea accidentelor și pentru buna desfășurare a circulației auto și traficului pietonal.

Această acțiune a fost coordonată de către componenții Comisiei de apărare împotriva fenomenelor meteorologice periculoase și responsabilii de sectoare stabiliți în planul de acțiune pentru intervenție în caz de fenomene meteorologice periculoase.

Din partea domnului Paul MITROI - viceprimar

Pentru împrăștierarea amestecului de sare și nisip pe străzi au fost folosite utilajele din dotarea primăriei: două tractoare, două remorci, plugul autopurtat și plugul în „V“. Pentru distribuirea sării pe trotuar și la piață, au fost mobilizați muncitorii de la salubritate și toți bărbații din Primărie.

Aceste materiale antiderapante au fost împărtășite pe toate arterele principale cât și pe majoritatea străzilor din municipiu, pe trotuar, prin piață și prin târg cât și prin fața instituțiilor de învățământ.

În acest mod au fost prevenite atât accidentele de circulație cât și cele pietonale.

Cu această ocazie, Primăria Municipiului Băilești face apel la toți cetățenii și proprietarii de magazine să-si facă curățenie pe trotuarele din fața magazinelor și a locuințelor pentru buna desfășurare a traficului pietonal.

Planul de acțiune pentru intervenția în caz de fenomene meteorologice periculoase (zăpadă) 2008-2009:

1. În sectorul Gabrovnei (str. Victoriei, Ana Ipătescu, Tismama, Radu Paisie, Alea Stadionului, Dunării, D. Bolintineanu, N. Bălcescu, Panduri, Carpați, Lt. Poenaru, Gabroveni, Petru Cercel, Brâncoveni, Alea Brâncoveni, Soseaua Galicea Mare, Rampeți) – cel care răspunde de acest sector este dl. Petcu Stan cu echipa de intervenție formată din Ioancă Mugurel – U 445 și Gabroveanu Puiu – buldoexcavator, controlul exercitându-se de către dl. primar Costel Pistrău;

2. Sectorul Amza Pellea (Calea Craiovei, Industriilor, Silozului, Depozitelor, Olteț, Gh. Doja, Cernei, Crângului, Teilor, Bucegi, Mărăști, Oituz, A. I. Cuza, Amza Pellea,

Tăbăcari, M-șal Averescu, Aleea M-șal Averescu, Independenței, Eroilor, Aleea Eroilor, Meseriași, Aleea Depozitelor, Aleea Rampei) – răspunde de acest sector dl. Bonci Victor cu echipa de intervenție formată din Catană Marian Romeo – plug autopurtat și Ioancă Mugurel-U 445, iar controlul se face de către dl. viceprimar Paul Mitroi;

3. Sectorul Colănești (Aleea Independenței, Căpitan Ciupagea, Revoluției, Aviator P. Ivanovici, Unirii, Progresul, Er. Grigorescu, Buzău, Viilor, Dreptății, Ec. Teodoroiu, Tudor Vladimirescu, Padeș, Cloșani) – răspunde de acest sector dl. Firu

Mustăță cu echipa de intervenție formată din Catană Marian – plug autopurtat și Topuzu Viorel – TIH, iar controlul se face de către dl. primar Costel Pistrău;

4. Sectorul Becherești (Banu Mărcine, Banu Manta, Al. Vlahuță, Lt. Becherescu, G-ral I. Ghenescu, Ardealul, Libertății, Mihai Viteazul, G-ral I. Dragalina, M. Eminescu, Bălciumi, Mircea, Alea Victoriei, Păstori, Lainici, Eternitatea, Mărășești, H.C.C., Vlad Tepeș, Păcii, Aleea 1 Eternitatea, Aleea 2 Eternitatea, Jiului, V. Alecsandri, Soseaua Calafat) – cel care răspunde de acest sector este dl. Florescu Nicolae cu echipa de intervenție formată din Gabroveanu Puiu – buldoexcavator, și Topuzu Viorel – TIH, – controlul facându-se de către dl. viceprimar Paul Mitroi;

5. Sat Balasan (toate străzile), echipa de intervenție fiind formată din Catană Mădălin – plug autopurtant, verificăt de către dl. viceprimar Paul Mitroi;

6. DJ 561. Zona de agrement Cilienei, răspunzător de aceasta fiind dl. Dan Disă cu utilajul U 650, verificat de către dl. Munteanu Cătălin;

7. Zone de aglomeratie (zăpadă de încărcat și transportat) acțiune de care răspunde dl. Colan Constantin cu echipa de intervenție formată din Negoianu Viorel și Rogoveanu Mihai – U 650, controlul fiind făcut de dl. Primar Costel Pistrău;

8. Teritoriul administrativ – asigurat de dl. Vădeanu Gheorghe – Aro, iar controlul de către dl. viceprimar Mitroi Paul;

9. Trotoare și zona centrală – răspunde de această zonă d-nii Pelea Titi și Iureș Emil cu freza mică, verificăt de către dl. viceprimar Paul Mitroi.

Politia Comunitară vă informează

În cadrul Primăriei Municipiului Băileşti funcţionează Serviciul Poliției Comunitare, serviciu care, pe lângă activitățile specifice privind paza bunurilor și ordinea publică, mai are și misiunea de a duce la înăpere hotărârile Consiliului Local Băileşti și dispozițiile primarului municipiului.

În acest sens, Polizia Comunitară vă informează:

◆ Conform Hotărârii nr. 47/28.10.2008, a Consiliului Local Băileşti prin care se interzice ieșirea și staționarea în câmp a animalelor domestice proprietate personală, în perioada 15.11.2008-31.03.2009, pentru evitarea distrugerii culturilor agricole și a degradării terenurilor. Nerespectarea acestei hotărâri constituie contravenție și se sanctioanează cu amendă contravențională între 250 și 1500 de lei. Polițistii comunitari împreună cu reprezentanții ai primăriei efectuează permanente controale în câmp, până în prezent fiind deja sanctionați 8 proprietari de animale cu amenzi în valoare de 2000 de lei;

◆ În zilele de piață, polițistii comunitari acționează cu forțe sporite, asigurând un comerț civilizat, prevenind furturile de pe mese și tărade, precum și din buzunarul cetățenilor și asigură fluidizarea circulației pe străzile Tăbăcari și Independenței;

◆ În urma înființării parcărilor pe străzile Victoriei, Lt. Becherescu

și Revoluției, polițistii comunitari asigură fluidizarea circulației pe aceste străzi aglomerate și interzicerea staționării mijloacelor de transport pe trotuar și pe carasabil;

◆ În zilele de luni până vineri se execută patrulări pe străzile și în incinta celor două licee și a școlilor generale din municipiu, asigurând buna desfășurare a cursurilor și prevenirea unor fapte antisociale care pot apărea în incinta și pe lângă aceste instituții de învățământ;

◆ La solicitarea Primăriei, Serviciul Poliției Comunitare a preluat paza Pădurii Tărănești, asigură această pază 24 din 24 de ore, prevenind astfel furturile de material lemnos și veghează ca orice curățire a pomilor să se facă numai după ce s-a obținut aprobarea de la primărie;

◆ Pe timpul nopții, polițistii comunitari împreună cu agenții din cadrul Poliției municipiului se constituie în patrule mixte, în scopul prevenirii furturilor din domeniul public și privat, precum și păstrarea ordinii și liniștii publice;

◆ De asemenea, polițistii comunitari își fac apariția la diferite activități cultural-sportive și religioase care au loc în municipiu, asigurând liniștea și ordinea, în aşa fel încât aceste manifestări să se desfășoare în bune condiții, demonstrând astfel că agentul comunitar se află în slujba cetățeanului.

Victor IURES

Limba engleză a devenit limbă universală.

Comunicarea, în toate domeniile la nivel internațional, se face numai în limba engleză.

Limba noastră, care este o limbă expresivă, bogată, își deschide larg portile pentru a primi cuvinte noi.

În ultimele decenii, îndeosebi după 1989, în domeniul vocabularului românesc se constată o adevărată avansă de anglicisme. După „Dicționarul de argou englez-român“ al lui Stefan Nimăra, termenul *anglicism* desemnează împrumuturi recente din engleză britanică și americană care se scriu și se rostesc în română într-un mod foarte apropiat sau identic cu cel din limba de origine.

De fapt, după cel de-al Doilea Război Mondial, acest împrumut masiv de termeni anglo-americani s-a manifestat în toate limbile europene.

După cum arată Adriana Stoichitoiu-Ichim în carte sa „Vocabularul limbii române actuale“, în Europa de Est, ritmul de pătrundere a anglicismelor s-a accentuat odată cu ieșirea țărilor respective din sfera totalitarismului izolaționist și cu abandonarea acestor conditii, demonstrând astfel că agentul comunitar se află în slujba cetățeanului.

Prin larga sa audiență, prin autoritatea cuvântului tipărit sau rostit la microfon, *presa* poate contribui pe

Corectitudine și greșală îmbogățirea vocabularului limbii noastre

• **Stripper** – definit ca „persoană care câștigă bani făcând striptease“, este atestat în română numai cu referire la persoane de sex masculin, deoarece pentru feminin s-a impus termenul „*stripeuză*“.

• **Top** – este utilizat cu sensul consecrat de „*clasament*“.

• **Gril** – cu sensul generic „grătar“, este utilizat în română cu sens specializat de „grătar ultramodern de grădină, cu gaz metan“.

Dintre împrumuturile mai vechi înregistrate în D.N. 3 sunt de semnalat cuvintele **boss**, **high-life** (ortografiat *hailaf*) și **speech** (ortografiat *spici*).

• **Boss** – în dicționar are sensul de „patron, căpetenie“ (initial în America).

• **High-life** – are sensul de „elită“.

• **Speech** – discurs, cuvântare ocazională; alocuție“.

• **Sexy** – având în engleză exclusiv sensul „excitant, atractiv din punct de vedere sexual“, circulă în limbajul românesc și cu sensul „atrăgător, cu vino-ncoace“.

• **Full** – este întâlnit în presă cu sensul de „plin (de oameni), aglomeratie“.

Întâlnim și formule de salut ca „*hello*, *bye-bye*“, de aprobare ca *ok*. Toate se întâlnesc cu mare frecvență (mai ales *ok*) putând fi considerate adevărate clisee în limbajul mai ales al tinerilor.

Exemplul de mai sus ne demonstrează că schimbări au loc în vocabularul limbii noastre, chiar sub ochii noștri, în direcția modernizării și internaționalizării.

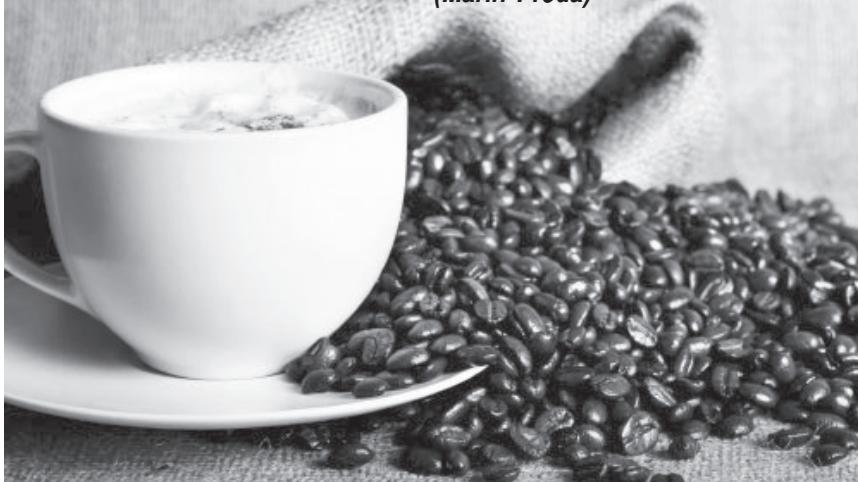
Vivi IGNAT

**C
A
F
E
L
A
D
A
I**

Motto:

"la, fă, fă o cafea!"

(Marin Preda)

Minunătie dulce-amară,
Vieții plăcere sublimă,
Necesitate strictă sau povară,
Spirit ce diminețile-animă,

Mister de nedecriptat,
Nicicum, de puteri selective,
Zadarmic mureu cercetat
Pe căi olfactiv-gustative,

Stimulent verificat
De-a încolcului emuli
Si leac mult apreciat
De mahmuri și somnambuli...

Deliciu excentric-cafea,
O marfă, cum altfel?! în fond,
Si-a ntins pretutindeni reteaua
Pe-ntrregul bătrân mapamond...

Cu veșnică-i aromă parsivă
Dă o senzație – aceeași – că
În gură e multă salivă
Când aburi se-naltă din ceașcă...

Dă forțe mintilor savante,
Inspiră mereu pe artiști,
Calmează conflicte-agravante
Ce bântuie-n van familiști...

Dar deseori produce performante
Cu măngâieră pe creier de student,
La fel și pentru-acela cu restante,
Să nu rămână cumva repetent...

Cafeaua, cred destui, combate stresul,
Dar, oare, Doamne-asa o fi să fie?!

Căci medicii spun că cum că excesul

În foarte multe cazuri aduce maladie...

Dar, beau și ei cafele prin spitale
Si dascălii, la fel, prin cancelarie
Si unii și-altii cincă n-au parale
Si obsedant vorbesc doar de... salarii...

Beau „en gross“ toti demnitarii,
Prezidentul, potentatii,
Minciunii, parlamentarii,
Prefectii și magistrații...

Exotic – tropicală – cafeaua
E cunoscută din antichitate,
Când se vindea cu sacii și ocaua
La casele distinse și bogate...

În timp, rețete de cafele,
În lume peste tot s-au încercat...
Până când în final în cafenele
Doar cele reușite s-au standardizat:

„Schwarz“, „Filtru“ sau „Cafè frappé“,
De la „Automat“, sau „la nisip“, „Espresso“
Că nici chiar nu se știe care mai bună e,
Dacă-n secret c-un strop de rom a dres...

Sau, la micul dejun, cu lapte-amestecată;
Îi zicea „Kapuziner“ și-a-nconjurat Planeta,
De toate rasele de indivizi gustată,
Purtându-și prin localuri luxoase eticheta...

Toate din „Moca“ sau „Braziliană“,
„Arabica“ sau cine le mai știe!...
Din Cuba, Orient, „Columbiană“,
Se caută oricum!!! cafea să fie!!!

O beau deavâmal orisiunde;
Religia nu mai contează;
Discret ea peste tot pătrunde
Și-i tine cu conștiință trează;

Catolici și protestanți,
Ortodoci și anglicani,
Adventiști și alti sectanți,
Evrei și mahomedani,

Brahmani, budisti și ateii,
Teologi și doctrinari,
Rabini și arhierei
Si șamanii-vizionari...

Istoria, obiectivă cum e ea,
Ne spune de Tăutu, un boier fuluł,
Cum a făcut urări cu ceasca de cafea
Unui mare-vizir la Instambul...

Si-apoi cum grecii din Fanar,
Peste valahi puși să domnească,
Si-au luat cu ei de la Bazar
Şerbeturi și cafea turcească...

Pe-atunci intra în obicei
Ca și boierii divanii,
Toți cu iștic și inimei,
Să fie cu cafea servită...

Si l-au luat toți dregătorii
Și „stăpâni astei nații“,
Apoi popii, negustorii,
Profesorii, avocații,

Arendași, ofiterii,
Actorii și gazetarii,
Amploații și spiterii,
Perceptorii și samsarii...

Si, cot la cot cu bărbății,
Cu coconeale beau și ele
Si-acasă și-n niște spații
Ce li s-a zis cafeenele...

Dar, mai refractari, tărani,
La tot ce era străin,
Pe cafea nu-și dădeau banii,
Ci doar pe... tuică și vin...

Ei, dar, după-asa răsfăț,
În locul cafelelor,
A venit cu traista-n băt,
Moda surrogatorilor...

Că-a adus-o neghiozia
Bravilor conducători,
Să mascheze săracia,
Cumva, cu-nlocuitori...

Si prin ordin au trucat
Hrana și îmbrăcămintea
Cu imitații „de stat“
Ce nu poate crede mintea...

Bătorii de cafea
N-au mai avut vietă senină
Cu falsurile-sadea
Vândute prin magazine...

Li se oferea „Cicoarea“,
Iar produsul cu pricina
Nu se obtine din floarea
Ci râșindu-i ... rădăcina...

Si „Unica“ – orz prăjit –
Destui și-acum o țin minte –
Că-avea pe ea tipărit
Vizibil – „Bea-o fierbinte!“

Însă mai bea și „Năut“
Biata lume – vai de ea! –
Avea un gust neplăcut,
Dar ținea loc de... cafea...

Adevărată cafea
Se bea doar la Protocol,
Pe când Nația-și ghicea
În zațul de „Nechezol“...

Pentru orișice belea
Rezolvai eficient
Cu o pungă de cafea
Si cu un pachet de „Kent“...

Nu mai există sfială,
Că, de, obrazul ales
Se ținea cu... „Kentală“,
Dar și cu cutii de... „Ness“...

.....

Destui elevi și studenți,
Europarlamentari,
Diplomati și rezidenți
și atașați militari...

Beau cafea din fudulie
Destui „ajunși“ de neam prost;
Cred că-asa nu se mai știe
Înainte cine-au fost...

Bea – oricine ar fi el –
„Selected Gold“ sau „Elita“,
Sau „Jacobs“ sau „Maxwell“,
Oricând cu nemiluita...

La nunți și aniversări,
Botezuri și sindrofii,
Beau la baluri și serbări,
La pomeni de morți și vii,
Fierbinti, căldute sau reci
Le beau anonimi și stărruri
Prin cărciumi și discotecii
Prin piețe și cafebaruri...

Dar, fiindcă s-au pus la noi
Cam la toate taxe grele,
Vor impozita, apoi,
Si pe cei ce beau cafele...
Valentin TURCU

O nouă carte despre Băileşti

Băileştiul a fost evocat în proza literară prima oară de Duiliu Zamfirescu în romanul „În razboi” – a treia compoziție a „Ciclului Comănenilor”, apoi de băileștenii Florin Chiriacu, Petre Anghel și recent de d-na Valentina Ristea în „Flacără unei inimi zdrobite”, apărută la București la „Editura Albine” în 2008.

Cartea se deschide cu un motto prin care autoarea își precizează intenția de laudă a pământului natal („Am încercat să clădesc ceremonialul iubirii de pământul luminat de soare al șesului”), urmat de dedicăția către copiii D-Sale, după care este un prolog căruia autoarea îi zice „Confidențe anticipate”, de fapt, un argument al cării, în sensul că aceasta relatează niște fapte reale.

Dar, ce este cartea? E o povestire autobiografică, și, în același timp, o evocare a Băileştiului anului 1944, cu destule elemente cu caracter monografic.

Ea se structurează în cînsprezece capitole și un epilog. Fiecare capitol are un titlu semnificativ sau un motto original ori extras dintr-un autor celebru precum Beranger, Quinalt, Apostol Ioan etc.

Deși are conținut autobiografic cartea – ca subiect – e o suită de întâmplări narate la persoana a III-a, chiar când autoarea însăși e personaj, ceea ce situează într-un plan secundar subiectivismul, evident, din dorința de a nu atenua realismul povestirii.

D-na Valentina Ristea dispune de capacitatea de a filtra prin eul artistic întâmplări personale și prinț-o corespondență forță de generalizare reușește să-l atragă pe cititor într-o lume anume, bine fixată în timp și spațiu. E vorba de lumea adolescenței ei, a Băileștiului zguduit de abuzurile „eliberatorilor” de la răsărit din toamna lui 1944.

Autoarea reconstituie în carte un Băilești patriarhal, cu specificitatea anotimpurilor, a îndeletnicirilor locale, Strada Mare, cu magazinile și Monumentul Eroilor primului război, Școala secundară și Strada Panduri Nr. 109 – universul pașnic al unei familii cu cinci fetițe, un frate mai mic, în care Tina – fire sensibilă, cu tentații lirice, încearcă să dea o definiție poeziei.

Dar această atmosferă de liniște stimulatoare de revelații și bulversată de o panică nemaiînținută: „Fugiți, vin rușii!” e sintagma alarmantă. Ea cade ca un trăznit asupra familiei cu cinci fete, ca și asupra întregului Băilești și întregii țări. Peste tot eliberațorii-ocupanți s-au dedat la jafuri și alte atrocități, încât pretutindeni venirea lor devinea un aducător de spaimă. Aceasta e cu atât mai tulburătoare cu cât Băilești este o localitate cvasirurală liniștită. Atunci vesteau stârnărea pretutindeni teamă, chiar și în mediile periferice ale societății românești, unde se întâmpla orice, chiar prostitutele din bordelul din „Crucea de piatră” – film realizat după scenariul lui Titus Popovici, când un băiat de pripas, bun la toate, vine din oraș, într-un suflet, anunțând cu dezacordul specific bucureștean de mahala că „Vine rușii!”.

Autoarea relevă sugestiv atmosfera de teroare impusă de ocupanți cu armele; la fel, lanțul de abuzuri: „De cum ajunseseră soldații ruși pe străzi se instalase... o groază în populație. Începuseră să-și facă de cap într-un mod ce speria oamenii, când intrau în curți, acostau trecătorii, fie și într-un limbaj neînțeles...“ (p.30) sau „O feime plângea în fața Primăriei că ve-

niseră peste ea soldații ruși și-i luaseră găinile din bătătură, și smulseseră găletele de la făntână, și speriaseră copiii care rămăseseră cu o teamă că nu mai puteau dormi noaptea.“ (p. 32)

De teamă, elevale Gimnaziului aleagă la vederea oricărui militar sovietic, cu deosebire când, în drum spre școală, trebuie să treacă pe lângă Comandanțamentul ocupanților.

Pentru că, pe lângă jafuri, „eliberațorii” se dedaseră și la numeroase violențe, băileștenii erau nevoiți să-și ascundă fetele, pe căt era posibil, în timpul nopților, care odată cu venirea toamnei, erau tot mai reci.

Autoarea dispune de mijloace adecvate de a evidenția petrecerea nopților de către fetele ascunse într-o șură veche, în prag de prăbușire, încercând să doarmă în culcușuri improvizate în frunze de porumb, în miroș de mucegai și foșnetul insectelor de tot felul și într-un întuneric total. Descrierea acestor nopți chinuitoare fizic și psihic este realizată printr-o inspirație enumerare de detalii vizuale, dinamice, auditive și olfactive. Panică și amplificată progresiv de afilarea treptată despre alte și alte atrocități comise de ocupant. (Scriitorul Aurel Sergiu Marinescu, trăitor în S.U.A. a realizat o lucrare de proporții, pe bază de documente de arhivă din primării, prefecturi, Min. de Interne, Marele Stat Major al Armatei române etc. – „Armata Roșie în România“)

Un astfel de element perturbator și panicard este apariția „Dosarului rus”, ținut de comisarul politic sovietic, dosar care conține o evidență a locuitorilor cu fete pe care ocupanții pusează ochii și adresele lor, pentru viitoare descinderi de veritabilii invadatori.

În noaptele petrecute în șură, fetele mai multor familii încearcă să alunge teama vorbind în șoaptă, depărând amintiri plăcute și, astfel, timpul pare

că ar trece mai ușor; sunt rememorate întâmplări dintr-un trecut apropiat – fapte care evidențiază sensibilitatea lor tinerească aflată la răscruce și perseverență realizării lor ca oameni – pasiunea cunoașterii prin lectură și învățătură, excursia la Orșova și Insula Ada-Kaleh, spectacolul cu piesa „Cinel Cinel“ de Alecsandri – toate apar, indirect, în antiteză cu situația lor disperată.

Cu toată precauția, tragedia nu poate fi evitată și, spre stupearea întregii localități, comisarul sovietic descoperă ascunzătoarea, evident ajutat de colaboraționisti inconștienți sau interesati.

Violul se produce asupra celei mai

frumoase dintre fetele ascunse în șură

amintită, singura, care, paralizată de frică, nu poate să fugă. Traumatizată, fata nu mai reconoște pe nimeni o vreme, dar o ajută să-și revină, încet, spiritul de solidaritate al celorlalte.

Evident că șocul nu rămâne fară urmări, însă dragoste de viață, camăraderie și înțelegeră din partea comunității o fac să revină la viață. În localitate moconește o revoltă pe care comandanțul sovietic o preîntâmpină

printr-un simulacru de anchetă asupra

împrejurărilor faptei, dar fără urmări concrete, adică fără să poată pedepsi

pe bestia violatoare, fiindcă acesta, pur și simplu este de negăsit și circulă

despre el fel și fel de povești scormite de localnici. Treptat „eliberațorii” nu

mai sunt la fel de îndrăzneți și impulzivi, însă nu reușesc să capete încrederea localnicilor, sunt pretutindeni

priviți cu ură și suspiciune.

Autoarea conduce plauzibil națională și cititorul află că-i sunt găsite pe malul Cilieniului șapca, centura și pistolul, dar atât, iar în final, că de fapt dezertase și murise într-o încăiere rare cu alți betivi undeva în proprietatea Nistrului, iar autoritățile militare sovietice îl declaraseră „erou dispărut în luptă“.

Cartea, dincolo de caracterul autobiografic și de specificul local, e un profund elogiu adus sensibilității și frumuseții umane, în antiteză cu bestialitatea totalitară irresponsabilă și primitivă. De asemenea, e o laudă sinceră a iubirii familiale și camaraderiei și a unui mod de viață întemeiat pe tradiție.

Accentele lirice cu care autoarea își face confesiunile constituie o expresie a sensibilității specific feminine, dar se observă lesne fapți că a cultivat cu precădere poezia.

Modurile de expunere sunt naționale, descrierea și, foarte puțin, dialogul.

Arta națională se evidențiază din relatarea unor întâmplări trăite, nu fabulații, de aceea încărcătura emoțională este transmisă cititorului direct, făcându-l partener al dramatismului pe care-l degajă, până la o identificare, chiar și partajă. Un exemplu edificator este relatarea spaimei pe care elevele de gimnaziu o trăiau zilnic, până reușeau să intre, în sfârșit, în ascunzătoarea din șură: „În șură mai veniseră celelalte trei verișoare, care scăpaseră ca prin minune de fugăreală unor trimișii de sus (așa se prezintaseră) cu inimile ce le băteau mai să le iasă din piept. Speriate, tremurau, plângău, se ascundeau ca niște câini priogeniți, printre foile ce foșneau parcă în intenția de a fi descoperite. Se strângău unele în altele, se îmbrățișau cu dorința înțelegerii unei situații de criză, sperând într-o schimbare spre binele lor... Reușiseră ele, fetele, să facă un efort în ceea ce privește felul cum își vor petrece timpul în acea șură – loc de adăpost, de închinare, de confesiuni și de uitarea acelei condamnări!“ (pag. 55)

Descrierea ca modalitate de expunere, e un sprinț al națională, în sensul că ea o completează, fie cu evocarea unor aspecte de natură, interioare sau vestimentație, fie cu o portretistică în care detaliile de fizionomie, prezență fizică, mișcare etc. au darul să realizeze personaje viabile, bine individualizate. Un astfel de portret e cel al comisarului sovietic, următor de ființe nevinovate – un produs tipic al comunismului de război: „Când ieșeau de la cursuri, elevale întâlnneau la colțul școlii, un comisar rus care le privea îscoditor, insistență încât le dădea fiori. Acesta era un tip înalt, roșu la față, ca un colț din steagul rusesc, cu ochii întunecati, ca o zi cu nori, cu urechile ciulite ieșite din șapca-i urâtă. Acea șapcă prea mare pentru un cap atât de mic, dădea impresia că furase cerul să-l duca unde vroia el,“ (p. 38). E o vizuire originală asupra acestui efect negativ al indoctrinării până la convingerea că i se cuvine totul, e în fond acel „homosovieticus“ în drumul spre Berlin.

„Flacără unei inimi zdrobite“ e o carte care se adresează oricărui lector sensibil, fiindcă e un strigăt împotriva instinctelor primare stimulate politic și, în același timp, un protest – fie el și tardiv – contra unor abuzuri care, după mai bine de o jumătate de secol, continuă să rămână necunoscute marelui public. E chiar și o lecție de istorie care trebuie învățată de tinerele generații care nu prea știu de unde vin și încotro se îndreaptă, dar, înainte de toate, e una de morală, fiindcă oferă niște exemple de trăiri umane de un deosebit dramatism, un „modus vivendi“ românesc autentic, viciat, între timp, de încercările istoriei și perversității propagandistic străine neamului nostru. Cartea sensibilizează pe orice cititor, cu atât mai mult, cred cu convingere, că va captiva pe cititorii băileșteni.

Valentin TURCU

Corupți și onesti

(legătura apărare)

Celor ce dreptatea-mărt.,
Dupa sponci, fără cântar,
Curmați, vă rog, al lor start!
De bun-simt ei n-au habar.

De acești „domni“ chiar schilodită
De beția-ndestulării
Tribunalele goliti!
Este timpul refulării.

Blestemați judecătorii
Care nedreptate fac!
Bestemați-rău-făcătorii!

Să fă-le, Doamne, de hac.
Fă-i, Doamne, stană de piatră!
Ca astfel pildă să dai,
Fă-i, Doamne, să afle-odată,
Ca odihnă-apoi să ai!

Să se ducă vestea-n lume
Să de frică ei să știe
„Dreptatea“ să n-o surgrume
Este a lor „datorie“!

Fă-i „Balanță“ s-o respecte
Si cu ea dreptatea-mărtă!
Judecății n-abă trepte,
Toti să aibă-aceeași soartă.

Când totul va fi normal
În astă lume-anormală,
Ne vom bucura egal
Că-am scăpat de-acum „de-o boală“.

Stimă lor, celor onești
Si urări de sănătate!
De aici din Băilești
Unde-i multă nedreptate.

Mă credeți ? Aici se moare,
Cum o spun ei, cei mai mulți,
„Cu dreptate-n buzunare“,
Timp să ai, să îi asculti.

Că istoria citează
Exemple nemunărate
De cazuri ce ii vizează
Pe „mneelor“ cu-astfel de fapte.

Si lui Galilei i-au vrut
Un proces să-l umilească
Numai că el a știut
Abjurând, să-i păcălească.

Vai, ce judecată strâmbă
Mai fac azi mulți magistrați!
Din procese fac o rumbă
Căci se cred mari împărați.

Cu dreptatea noastră sacră
Vă jucăți și dați de-a dură
Voi ne faceți viață acră²
Crezând că ne-nchideți gura.

Voi nu știu că omul rabdă
Si răbdarea-i limitată?
Rabdă el, rabdă și rabdă,
Până explodează-odată.

Si... cu degetul... v-arăta.

P.S.
Celor ce dreptatea-mărt.,
Dupa sponci, fără cântar,
Curmați, vă rog, al lor start!
De bun-simt ei n-au habar.

Biblia ce-i însoțește
În tot felul de procese
De ce Doamne nu-i lovește
Sufletul să le apese!!!!

Poate astfel tresări-vor
Si trezi-n realitate
De procese-și aminti-vor
Cântărind numai dreptate.

De acești „domni“ chiar schilodită
De beția-ndestulării
Tribunalele goliti!
Este timpul – refulării!
Al ei Doamne... al schimbării...

N. Dreptățiu,
Identificabil cu CNP 142092816001
adică: Becherescu C. Petre

Un sincer bravo!

Mărturisim că, spre rușinea noastră, într-o perioadă, și mai cu seamă cu câțiva timp înaintea alegerilor locale, când îl auzeam vorbind despre Dumnezeu și despre dreptatea divină („vede Dumnezeu“, „să ne ajute Dumnezeu!“), l-am suspectat pe primarul Costel Pistrău de un oarecare populism, de intenția de a-și câștiga electoratul, în special pe oamenii de rând și pe cei de vîrstă a treia. Sigur

că această eroare nu ne onorează, cu atât mai mult, dacă se are în vedere că îl cunoșteam destul de bine, îi apreciam entuziasmul, modestia, respectul față de oameni și bunele intenții, pentru că, de fapt, crescuse sub ochii noștri și chiar ne ceruse părerea în unele dintre momentele mai puțin fericite ale vietii sale.

Acum, la șapte luni de la instalarea în fotoliul de prim gospodar al urbei și responsabil de evoluția spre mai bine a acesteia, de creștere a gradului de confort și civilizație, a nivelului de trai a celor care i-au acordat girul, suntem nevoiți să ne reparăm eroarea. Să nu se înțeleagă din aceasta că vrem să-i aducem laude primarului, pentru că nu ne stă în caracter, ne-am simțit jigniți, așa cum s-ar simții însuși primarul, dacă cineva ar interpreta gestul nostru ca o încercare „de a ne pune bine“ cu „puterea“, întrucât la statutul nostru social nu avem niciun interes, nu mai avem

lor, la kilometru 0, cum inspirat a numit edilul-șef această zonă, a unui falnic brad de dimensiuni considerabile, Pomul de Crăciun al municipiului, la „poalele“ căruia stă linistită, dar semeată sania cu care Moșul vine din îndepărtata

Laponie, să aducă daruri copiilor cuminți și ascultători.

Acest simbol al sărbătorilor Nașterii Domnului a sporit în strălucire prin spectacolul „Po-

mului de Crăciun“ din seara zilei de 24 decembrie. În ciuda vremii neprietenioase, chiar potrivnice, cu un ger uscat și cu un vântisor întepător, în jurul orei 17.00, pâlcuri de oameni de toate vîrstele se îndreptau spre acest loc de atracție, părinți sau bunicii tinându-și de mână ori purtându-și în brațe copiii care, în mod sigur, așteptau cu emoție și cu speranță surpriza pe care le-a pregătit-o Moșul. N-am respectat purul adevăr, dacă am spune că a fost o asistență extrem de numerosă și că oamenii s-au îmbulzit și s-au călcăt pe picioare, pentru că, așa cum aprecia și primarul Costel Pistrău, nu numărul contează, ci disponibilitatea sufletească a celor prezenti.

Adresându-se participanților, edilul-șef i-a asigurat că în viitor vor avea parte de alte plăcute surpirze, că se gândește chiar la plantarea unui brad, care să capete caracter de permanență ca o adeverătă podoabă, le-a transmis celor de față și tuturor locuitorilor

municipiului urări de sănătate, fericire și prosperitate, o viață plină de bucurii și împliniri, un Crăciun fericit.

Doar se stinse se ecoul ult-

melor cuvinte ale primarului și surprizele plăcute au început să-i încâlezască pe cei prezenti, dat fiind că, în această atmosferă de solemnitate, un grup de elevi, speranță și mândria municipiului, a delectat asistența cu un spectacol de substanță care le-a mers tuturor la suflul, un spectacol în aer liber, în care interpreții și-au valorificat talentul cu care au dovedit că sunt din plin înzestrati. A fost un spectacol „rotund“, gustat de spectatori, un spectacol al căruia scenariu și a cărei regie au fost semnate de Car-

men Mitrache, iar efectele de sunet și lumini, asigurate de Dan Firțulescu.

Am urmărit cu interes și cu emoție un spectacol de cântec, dans și poezie. Spectatorii au avut mare bucurie de a asculta poezii interpretate cu o deosebită sensibilitate de Andreea Ghidiceanu, Carmen Tudorică, Beatrice Alniță, Mădălina Mormoe, Cicerone Floricel, Ruxandra Dălgoci, Denisa Ciocchia. Poezia s-a îmbinat fericit cu dansul, în fața spectatorilor încâlziți deja evoluând trupa de dans sportiv a claselor I-IV și cea a claselor V-VIII de la Școala nr. 5, în coregrafie profesoarei Verginica Ciontu și Ansamblul Folcloric „Bobocica“ al Casei de Cultură „Amza Pellea“, coregrafie fiind semnată de dl. Adrian Radu de la Ansamblul „Maria Tănase“ Craiova.

Aprecieri elogioase se cuvin Grupului de colindători, prichindeii din clasa a II-a de la aceeași școală, instruși de Carmen Mitrache și de învățătoarea Melania Bădele și, mai ales, corului, pregătit de preotul Ciprian Catană, cor dirijat discret și competent de domnul Marcel Boță, cu care, de fapt, a început spectacolul și ai căruia compoziții au interpretat cu acuratețe și cu patos colinde tradiționale, închinat Nașterii lui Iisus. Cum era și firesc, nu putea să lipsească din spectacol muzica, spectatorii fiind încântați de calitatea interpretării Andei Secu și a Andrei Repede, ultima instruită de prof. Gabriel Radu.

Nu în ultimul rând, la reușita spectacolului și-a adus contribuția corul Școlii nr. 5, instruit de prof. Gabriela Petrișor.

În timpul spectacolului și-a făcut apariția mult așteptatul și mult doritul Moș Crăciun, care s-a scuzat că din cauza oboselii, fiindcă venea de departe, n-a mai putut duce sacul cu daruri pe care l-a lăsat la Casa de Cultură, acolo unde, după încheierea spectacolului, copiii și-au primit darurile cerute prin scrisori îndragitului Moș.

Moșul, atât de iubit de copii, și-a revărsat și el dragostea față de aceștia, i-a ascultat cu atenție pe interpreți, i-a ținut în brațe sau pe genunchi pe fericitii copii care au reușit să ajungă la el, unii dintre aceștia jucându-se cu barba sa, spre deliciul părinților, bunicilor lor și a tuturor celor prezenti.

Oricum, pe fețele îmbujorate ale copiilor era întipărită bucuria, iar în ochii părinților și, mai cu seamă, ai bunicilor se vedea lacrimi de fericire, concretizare a dragostei pe care le-o

poartă acelora care sunt mândria și lumina ochilor lor.

Frigul pătrunzător a fost concurat și învins de căldura cu care spectatorii i-au înconjurat pe interpreți, răsplătindu-le eforturile cu ropote de aplauze. Spre sfârșitul reușitului spectacol, pe fondul unui cântec popular, s-a încins o superbă horă a bucuriei, în care, alături de copii și de părinți, s-au

prins oficialitățile municipiului și

reprezentantul băileștenilor în Parlamentul României, deputatul Gelu Vișan, nelipsit de la astfel de ocazii.

Una dintre petele de culoare ale acestei seri de neuitat din Ajun a constituit-o Fanfara Muzică Militară a Garnizoanei Craiova, ai cărei virtuozi compoziții, îmbrăcați în costume de Moș Crăciun, au încântat asistența prin impeccabilă interpretare instrumentală a unor colinde și a unor cântece specifice sărbătorilor de iarnă.

La cumpăna dintre ani, dl. primar Costel Pistrău și-a dat întâlnire cu locuitorii municipiului, pentru a petrece împreună ultimele clipe ale anului 2008 și primele din 2009. De data aceasta, asistența a fost numerosă, peste 1500 de oameni au răspuns apelului edilului-șef și au fost martorii unui moment emoționant, care le va rămâne pentru multă vreme adânc întipărit în memorie și în suflete. Toți au urmărit cu sufletul la

gură numărătoarea inversă a primarului și mesajul de suflul al acestui a care a fost străbătut de prețuirea superlativă a acestuia față de concordanță.

săi, de urările de mai bine și de a avea un an care să le descretească fruntele, să le aducă sănătate și liniste sufletească. Același mesaj de mai bine a transmis și dl. deputat Gelu Vișan.

În momentul trecerii în nou an, s-au destupat sticle de șampanie și a început un impresionant spectacol pirotehnic, un superb foc de artificii transpunându-i pentru câteva momente pe cei prezenti într-o lume mirifică de vis, la finalul căruia cei prezenti erau în delir.

Trezindu-se din acest vis frumos, oamenii au plecat

în grupuri spre casele lor, unii pentru a continua Revelionul, încrăzitori că noul an va fi unul de prosperitate și cu dorință ca în 2009 să fie cu totii mai buni și mai drepti, hotărâți că, alături de conducerea orașului, să aducă o mai mare contribuție la creșterea gradului de urbanitate a acestuia.

Dacă în unele localități de Bobotează există tradiția aruncării crucii în ape curgătoare și al încercării temerare

de scoatere a acesteia de către o persoană îndrăzneață, la Băilești există obiceiul organizării unor concursuri de cai. Si în acest an tradiția a fost păstrată, iar după slujba de dimineață și sfintirea apei la fântâna bisericii, asistența numeroasă care a înfruntat vestitul ger al Bobotezei a avut parte de o manifestare aparte, oferită de parada bidivilor, priviți cu dragoste și cu mândrie de stăpânii lor. Așa cum l-a gândit primarul Costel Pistrău

în urma consultării cu colaboratorii săi de încredere, concursul s-a desfășurat pe două secțiuni – concurs de frumusețe și concurs de viteză.

Juriul, avându-i în componentă pe domnii Valentină Dișa, Florea Pârvulescu și Marcel Boță, a avut o misiune deloc ușoară, cei mai mulți cai fiind de o frumusețe de invidiat iar întrerecerea de viteză s-a dovedit foarte strânsă. După încheierea concursurilor, în urma jurizării, cei mai buni dintre cei buni s-au dovedit a fi:

- La secțiunea frumusețe: premiu I - calul lui Cărciumaru George; premiu al II-lea – cel al lui Becherescu Ion; premiu al III-lea – calul lui Matei Constantin.

- La secțiunea viteză: premiu I – calul lui Sali Ion; al II-lea cel al lui Rădulescu Marin; al III-lea calul lui Cărciumaru Constantin, în timp ce bidivii lui Dișa Liviu a obținut mențiune.

Au fost trei manifestări pentru care organizatorii merită calde felicitări, atât pentru minuțozitatea cu care le-au pregătit, cât și pentru respectarea obiceiurilor și a tradițiilor, conduși totuși după adevărul că un popor care nu-și respectă și nu-și pierde identitatea.

Pentru toate un sincer BRAVO!

Gheorghe GHEORGHIȘAN

nevoie de glorie și nici nu dorim să parvenim, așa cum n-am făcut-o toată viață, însă obiectivitatea și deontologia de jurnalist, evident amator, ne obligă să prezentăm lucrurile așa cum sunt, ci nu cum am dori să fie.

Este evident că faptele, începând cu emoționanta comemorare a *printului teatrului și cinematografiei românești*, inegalabil și nemuritorul Amza Pellea, cu impresionantul „șir al luminii“ și cu slujba de pomenire a acestuia la Casa Memorială, îl legitimează ca pe un om cu credință în cel Atotputernic și cu respect, așa cum se va vedea, față de marile sărbători ale neamului, fie istorice, fie religioase.

În acest context se înscrise acțiunile de substanță organizate cu prilejul sărbătorilor de iarnă, prima dintre acestea, una inedită, constituind-o amenajarea în dreptul Monumentului Eroi-

A intrat deja în tradiție ca la 15 ianuarie Casa de Cultură „Amza Pellea“ să organizeze manifestări de suflet prin care să-l omagieze pe marele poet al neamului nostru, Mihai Eminescu, cel care a văzut lumina zilei pe data de 15 ianuarie 1850 în familia căminarului Gheorghe Eminovici.

Intr-o atmosferă însuflaretoare, destinsă și distinsă, joi 15 ianuarie, în sala de ședințe a instituției de cultură amintite și-au dat întâlnire iubitorii ai literaturii, oamenii de toate vîrstele – elevi din gimnaziu și din liceu, profesori mai tineri sau mai puțini tineri, profesori pensionari și oameni de alte profesii – „chemeți“ de personalitatea copleșitoare a celui omagiat.

Activitatea emoționantă, moderată cu discreție de dl. Marcel Boța, directorul instituției, a început prin proiectarea unui fragment dintr-un documentar deosebit de instructiv și educativ, prezintând momente importante din viața autorului capodoperei „Luceafărul“, proiectat de dl. Dan Firțulescu, referent în cadrul instituției de cultură, gazda acestei acțiuni de suflet și simțire.

Preluând stația de la moderator, dl. prof. Gheorghe Gheorghisan, a început prin a-și exprima bucuria că și Dumnezeu îl iubește pe Eminescu, dovedă că, după zile mohorâte și aspre, în această zi comemorativă soarele și-a trimis razele spre pământ, așa cum în urmă cu 159 de ani venea pe lume raza de speranță a literaturii române, care apoi a devenit o certitudine, o mare valoare, a luminat și continuă să lumineze spațiul literar românesc.

Mărturisind cu onestitate și sinceritate că nu este deloc ușor să vorbești despre acest urias, a citat cuvintele unui alt ilustru slujitor al literelor românești – Tudor Arghezi: „A vorbi despre poet este ca și cum ai striga într-o peșteră vastă... Nu poate să ajungă vorba până la el, fără să-i supere tăcerea... Trebuie vorbit pe șoptite... Pentru pietatea noastră depășită, dimensiunile lui trec peste noi, sus și peste văzduhuri.“

După ce și-a exprimat regretul și dezamăgirea că, din păcate și absolut nemeritat, în ultimul timp a început și continuă o acțiune de negare, chiar de denigrare a poetului, pe care Constantin Noica îl numea „omul deplin al culturii românești“, acțiune care, fără a fi scuzabilă, poate fi pusă pe seama egoismului păgubitor, degradant și a invidie care caracterizează unele ființe umane, a precizat că de-a lungul timpului, asupra personalității lui Eminescu s-au exprimat mai multe opinii, unele nelipsite de exagerări. O primă opinie a fost că Eminescu este o apariție surprinzătoare, inexplicabilă, un mi-

racol al literaturii române sau un poet de geniu care a răsărit inexplicabil, păreri care neagă tradiția literară românească de până la el, atât cât a existat ea. Puncte de vedere de necontestat a exprimat critica noastră literară de rezistență care apreciază că Eminescu este într-adevăr o apariție greu de explicat, un poet genial, dar, în același timp, este o sinteză a tradiției literar-culturale românești, poetul care urmează o tradiție culturală sănătoasă, învățând de la înaintași să prețuiască trecutul, natura, folclorul și să dea glas fierbințului sentiment patriotic.

Vorbitorul s-a referit apoi la câteva aspecte ale liricii erotice a merelui poet, remarcând că acesta a avut o concepție idealistă despre iubire, tinzând către o iubire sinceră, pură, candidă, iar iubita pe care a visat-o și a dorit-o, acel „înger cu părul blond și des“, care apare în lirica sa, femeia cu brațe albe marmoreene, este, în concepția lui Titu Maiorescu „o copie imperfectă a unui prototip irealizabil“. S-a pus accent pe faptul că și modul de adresare către „eroinele“ sale este în funcție de puternica trăire a sentimentelor, de dezamăgirile sale în iubire, așa încât de la: „*Atât de fragedă, te-asameni/Cu floarea albă de cireș,*“ „*De căte ori, iubito, de noi mi-aduc aminte/Oceanul cel de gheăță mi-apare înainte.*“ sau ca în poezia „Pe lângă popii fără soț“: „*Căci azi le semeni tuturor/ La umbrel și la port/ Si te privesc nepăsător/ C-un rece ochi de mort.*“ și își găsește expresia finală în ultima strofă a capodoperei eminesciene: „*Trăind în cercul vostru strâmt/ Norocul vă petrece/ Ci eu în lumea mea mă simt/ Nemuritor și rece.*“ strofă care ilustrează și trecrea lui Hyperion de la statutul de erou romantic la cel de tip clasicist.

Deja captivat, auditoriul a avut marea bucurie de a asculta cu sufletul la gură intervenția inspirată și la obiect a d-lui prof. Alexandru Bădele, care la început a făcut referire la profilul moral și spiritual al genialului poet, la vasta sa cultură și, mai ales, la faptul că în cel mult 15 ani de creație, până la apariția bolii necrutătoare, acesta a creat o operă vastă ca dimensiune și exceptională ca valoare. Precizând că poetul de la Mărtisor a publicat primul său volum de versuri – „Cuvinte potrivite“ – în 1927, când avea 40 de ani, vorbitorul și-a pus retorică întrebare cum ar fi arătat opera eminesciană, dacă poetul ar fi trăit cât Argezi sau călători români. Dl. profesor a pus accent pe faptul că Eminescu este poet național și universal, unul dintre cei mai mari poeți ai lumii, ultimul mare romantic al literaturii universale. Este măgulitor pentru poporul nostru că Eminescu cunoștea filosofia

Suflet în sufletul neamului său

periorității. Știa că este Luceafărul?

Această manifestare emoționantă să încheie fericit cu un mișcător moment poetic oferit de elevii de la Scoala nr. 5, pregăti și îndrumăți de distinsa profesoară Liana Poenaru și de cei de la Scoala nr. 3, având-o în această postură pe Tânără profesoară Sorina Budirincă. Rând pe rând au recitat cu sensibilitatea specifică vârstei și cu emoția impusă de acest moment aniversar elevii: Andreea Ghidiceanu, Denisa Ciocchia, Cătălina Anghelu, Carmen Tudoriciă, Mădălina Mormoe și Diana Manciu, membre ale trupei de teatru a Casei de Cultură „Amza Pellea“, instruită de doamna Carmen Mitrache. Elevii de la Scoala nr. 3, Ciuciulin Dana-Ionela, Firțulescu Mihaela-Claudia, Giambuș Diana-Maria, Urâta Loredana-Ionela, și Mitrică Ionuț-Mădălin, copleșiți de emoție, și-au exprimat prin versurile recitate prețuirea față de marele nostru poet.

Colegiul mai mari de la Liceul „Mihai Viteazul“, profesoara acestora, entuziasta Ana Puțan, le-au apreciat eforturile și i-au aplaudat cu generozitate, ca de-alțfel întreaga asistență.

A fost o manifestare care va rămâne adâncă în memorie tuturor și care a demonstrat fără puțină de tăgădă că Eminescu a fost și va rămâne un poet de excepție, care și-a iubit neamul, l-a respectat și l-a reprezentat strălucit, ilustrând cum nu se poate mai bine „spusele“ lui George Coșbuc:

„Sunt suflet în sufletul neamului meu
Si-i cânt bucuria și-amarul
.....
Sînt inimă-n inima neamului meu
Si-i cânt și iubirea, și ură“

Lelia FIRȚULESCU

Să se renunțe la patimi și orgolii

Dând curs Dispozitiei 5881 a primării municipiului Băilești, „parlamentarii“ locali și-au dat întâlnire în ziua de 30.12.2008, altădată sărbătoare națională, în ultima ședință a anului de care ne-am despărțit fără regrete, cu două zile înainte ca nouă an, pe care îl aşteptăm cu bucurie, dar mai ales cu speranțe de mai bine, conștienti cu totii că, în ciuda tuturor vicisitudinilor vietii, speranța moare ultima.

Deoarece a expirat mandatul președintelui de ședință, dl. secretar Mihai Barbu a invitat consilierii să facă propuneri pentru persoana care va prelua „frâiele“ în următoarele trei luni.

Dl. Florin Goța a propus ca onoaranta și responsabila misiune să revină d-lui Ionel Mușuroi, propunere aprobată în unanimitate.

Preluându-si prerogativele, noul președinte l-a invitat pe edilul-șef, Costel Pistrățu, să prezinte ordinea de

zi, pe care a supus-o apoi votului, toti consilierii fiind de acord cu ea.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pe anul 2009, d-na Alexandra Enuca a precizat actele normative care stau la baza stabilirii acestora, a informat că executivul a propus ca impozitele și taxele locale pe 2009 să fie stabilite la nivelul celor din 2008 și a lecturat anexele la proiect, din rândul căror vor prezenta pe cele mai importante.

◆ Impozite pe clădiri:

A. Clădiri: • cu pereti sau cadre din beton armat, din cărămidă arsă, piatră naturală sau din alte materiale asemănătoare – 114 lei/mp, dacă au instalatii de apă, canalizare, electrice, încălzire și 397 lei/mp fără instalatii; • cu pereti din lemn, cărămidă nearsă, paianță, vălătuci – 182 lei/mp cu instalatii și 114 lei/mp fără instalatii;

B. Constructii anexe, situate în afara corpului principal al clădirii: • cu pereti sau cadre din beton armat, din cărămidă arsă, piatră naturală sau din alte materiale asemănătoare – 114 lei/mp, dacă au instalatii de apă, canalizare, electrice, încălzire și 102 lei/mp fără instalatii; • cu pereti din lemn, cărămidă nearsă, paianță, vălătuci – 68 lei/mp cu instalatii și 45 lei/mp fără instalatii.

Pentru locuințele situate la subsol, demisol sau mansardă valoarea reprezintă 75% din valoarea corespunzătoare fiecarei grupe de clădiri, iar pentru spațiile cu altă destinație situate în subsol sau demisolul clădirilor – 50%. Terenuri amplasate în intravilan – cu construcții: zona A – 5,401 lei/ha; zona B – 3,768 lei/ha; zona C – 2,385 lei/ha; zona D – 1,261 lei/ha. Terenuri amplasate în intravilan: • teren arabil: 20 lei/ha – zona A;

15 lei/ha – zona B; 13 lei/ha – zona C; 11 lei/ha – zona D; • păsune și fâneță: 15 lei/ha – zona A; 13 lei/ha – zona B; 11 lei/ha – zona C; 9 lei/ha – zona D; • vie: 33 lei/ha – zona A; 25 lei/ha – zona B; 20 lei/ha – zona C; 13 lei/ha – zona D; • livadă: 38 lei/ha – zona A; 33 lei/ha – zona B; 25 lei/ha – zona C; 20 lei/ha – zona D; • pădure: 20 lei/ha – zona A; 15 lei/ha – zona B; 13 lei/ha – zona C; 11 lei/ha – zona D.

Nivelul stabilit pentru terenul arabil se ajustează cu coeficientul de corecție corespunzător, așa încât imponzitul pentru 1 ha se cifrează la 64 de lei.

Mijloace de transport cu tractiune mecanică: • motociclete, scutere, motociclete, autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1600cmc – 7 lei/an pentru fiecare 200 cmc sau fractiune; • autoturisme cu capacitatea cilindrică 1601-2000 cmc – 15 lei/an pentru fiecare 200 cmc sau fractiune; • autoturisme cu capacitatea cilindrică 2001-2600 cmc – 30 lei/an pentru fiecare 200 cmc sau fractiune; • autoturisme cu capacitatea cilindrică 2601-3000 cmc – 60 lei/an pentru fiecare 200 cmc sau fractiune; • autoturisme cu capacitatea cilindrică peste 3001 cmc – 120 lei/an pentru fiecare 200 cmc sau fractiune.

► Continuare în pag. 7

în vederea impozitării, executivul a hotărât ca zonele B, C să reprezinte câte 5% fiecare din terenul aflat în proprietatea contribuabilului, restul de 90% fiind încadrat în zona D.

Nivelul stabilit pentru terenul arabil se ajustează cu coeficientul de corecție corespunzător, așa încât imponzitul pentru 1 ha se cifrează la 64 de lei.

Teren extravidan: • teren cu construcții: 22 lei/ha – zona A; 20 lei/ha – zona B; 18 lei/ha – zona C; 16 lei/ha – zona D; • teren arabil: 36 lei/ha – zona A; 34 lei/ha – zona B; 32 lei/ha – zona C; 30 lei/ha – zona D; • păsune și fâneță: 20 lei/ha – zona A; 18 lei/ha – zona B; 16 lei/ha – zona C; 14 lei/ha – zona D; • vie și livadă pe rod: 40 lei/ha – zona A; 38 lei/ha – zona B; 36 lei/ha – zona C; 34 lei/ha – zona D; • pădure în vîrstă de peste 20 de ani: 12 lei/ha – zona A; 10 lei/ha – zona B; 8 lei/ha – zona C; 6 lei/ha – zona D.

Referitor la terenul arabil extravilan,

Zbuciumatul deceniu ce a urmat Revoluției de la 1848, care a cuprins în vîrtejul luptelor, alături de numeroase popoare ale Europei, Moldova și Tara Românească, țari în care, pentru liniștea sufletelor, a fost necesară intervenția armatelor străine, n-a mai putut să scoată din străfundul inimii sentimentele onorabile și patriotic de realizare a României „măcar în cuprinsul îngust de la Carpați la Dunăre“, după expresia lui Nicolae Iorga.

Unirea statală, reformarea democratică și modernizarea societății deveniseră comandamentele fundamentale ale românilor, popor a căruia recunoaștere internațională nu mai putea fi amânată și a căruia voință nu mai putea fi înfrântă prin forța baionetelor.

După înăbușirea Revoluției din 1848, reacțiunea internă și forțele intervenționale din afară au luat măsuri de reorganizare a regimului regulamentar restaurat. În 1849 se încheie Convenția de la Balta Liman între Turcia, puterea suzerană, și Rusia, puterea protectoare, care justifică prezența trupelor celor două state în Principate pentru „a reprima orice mișcare de insurecționare“. Potrivit Convenției de la Balta Liman, s-au numit în ambele Principate alți domini pe timp de șapte ani: Grigore Alexandru Ghica, în Moldova și Barbu Știrbei, în Muntenia. În acești ani s-au făcut anumite îmbunătățiri în administrația Principatelor, mai ales în Moldova, unde domnitorul ducea o politică cu tendințe liberale. Anii imediat următori revoluției se caracterizează prin rolul crescând al burgheziei, care cucerește poziții noi în viața economică și politică. Are loc o dezvoltare a producției și a schimbului de mărfuri, lărgirea transporturilor rutiere și a navegației, intensificarea legăturilor economice între diferite regiuni. Aceasta a avut ca urmare atenuarea particularităților locale, lărgirea schimburilor comerciale dintre Principatele Române, care se transformă treptat într-o unitate economică. Piețele locale, provinciale, s-au contopit astfel într-o piată unică; o etapă importantă a reprezentantilor desfintarea vămii dintre Moldova și Tara Românească, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1853 izbucnește războiul Crimeei, început de Rusia împotriva Imperiului Otoman, eveniment care aduce în prim-plan politic internațional chestiunea orientală, inclusiv situația Principatelor dunărene, unirea acestora fiind una din problemele importante ale Congresului de pace de la Paris (1856).

Reprezentanții statelor participante la Congres au adoptat atitudini diferite față de viitorul regim al Principatelor Române. În sprijinul Unirii s-au pronunțat Franța, Rusia, Sardinia și Prusia; o împotrivire netă au manifestat Turcia și Austria; favorabilă Unirii în timpul lucrărilor Congresului, Anglia va reveni ulterior la poziția sa tradițională de sprijinitorie a Imperiului Otoman.

Datorită împrejurărilor interne și externe nefavorabile, poporul român a trăit timp de secole în unități statale și provincii distincte, fiecare cu o viață politică proprie. Nici diviziunea statală, nici stăpânirele străine n-au putut împiedica dezvoltarea unitară și continuitatea poporului român pe teritoriul pe care s-a format. El și-a păstrat nealterate limba și portul, tradițiile, obiceiurile, ființa națională.

Conștiința comunității de origine și limbă a fost prezentă permanent la români, de o parte și de alta a Carpaților. Ideea originii românice a moldovenilor, muntenilor și transilvănenilor, a conștiinței unității teritoriale și a comunității poporului român a fost puternic exprimată de cronicarii și cărturarii din secolele XVII-XVIII.

O caracteristică a dezvoltării țărilor române a constituit-o permanentă legături economice, politice, culturale între cele trei țări române.

Voința de unire a fost exprimată clar și puternic în timpul Revoluției din 1848.

După Revoluția din 1848, Unirea a devenit problema centrală, dominantă, a vieții politice românești, punând în mișcare cele mai largi mase ale poporului.

Unirea era o cauză a întregului popor, dar în raport cu interesele lor de clasă, forțele sociale românești au înțeles în mod diferit conținutul și caracterul Unirii.

Forța socială principală în mișcarea unionistă au constituit-o masele largi populare de la orașe și sate, care au acționat cu cea mai mare energie și hotărare. Ele legau de înăbușirea unirii, și împlinirea aspirațiilor lor sociale. Țărani urmăreau, în primul rând, ca prin Unire să scape de clacă și să obțină pământ, iar păturile orașenești considerau că prin Unire se va

realiza cadrul politic favorabil unor largi libertăți democratice.

Burghezia, în plină ascensiune, socotea că printre stat unitar se vor crea condiții prielnice pentru prosperitatea ei economică și pentru obținerea unei poziții preponderente în viața politică a țării.

O mare parte din boierime, cu interese apropiate de cele ale burgheziei, s-a alăturat puternicelor forțe naționale unioniste. Unii din marii boieri, de teamă că Unirea ar pune în primejdie privilegiile lor de clasă, s-au grupat în partida antiunionistă.

Generația care a înăbușit marele ideal al Unirii din 1859 și care înăbușise Revoluția de la 1848 avea în frunte înăbușirea patrioților ca: Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Costache Negri, Alexandru

Congresul a stabilit unele măsuri economice și juridice; se prevedea libertatea navegației pe Dunăre și neutralitatea Mării Negre; se aproba crearea unei comisii europene a Dunării cu sediul la Galați.

Pe temeiul cererilor exprimate în Adunările ad-hoc și al constatărilor făcute în Principate de o comisie specială europeană de informare instituită de Congres, urma să se convoace la Paris o conferință a puterilor europene care să alcătuiască o altă legislație în locul Regulamentului Organic.

Pregătirile și alegerile pentru adunări s-au desfășurat în condiții diferite în cele două țări.

În Tara Românească, caimacamul Alexandru Ghica, fostul domn, a adoptat o poziție de înțelegere față de partida

și Valahia suntem aceeași popor, identic ca nici un altul, pentru că avem aceeași încrengătură, aceeași nume, aceeași limbă, aceeași religie, aceeași istorie, aceeași legi și obiceiuri, aceeași viitor de asigurat și în sfârșit aceeași misie de împlinit“.

Chestiunea agrară a fost prezentă în discuțiile deputaților din ambele Adunări. În jalfa deputaților pontați moldoveni, al cărei prim semnatar era Ion Roată din Ținutul Putnei, erau înăbușite în imagini zguduioare starea țărănimii și temeiul revendicărilor sale. Se cerea ca „săteanul să fie pus în rândul oamenilor, să fie interzisă bătaia, să fie înălțat boierescul (claca), beilicurile și birul pe cap, iar satele să-și aibă... dregeștorii aleși chiar din sănătate“.

.

Deputatul Tănase Constantin procla-

meseriași, negustori, țărani din satele județelor Ilfov și Dâmbovița, elevi ai claselor superioare și ai învățământului de specialitate. Multimea manifestă vehement împotriva partidei reactionare, care susținea alegerea lui Gh. Bibescu.

În această atmosferă, în noaptea de 23/24 ianuarie, deputații partidei naționale au convocat o ședință la hotelul „Concordia“ unde au hotărât să propună Adunării ca domn al Țării Românești tot pe Alexandru Ioan Cuza.

În dimineața zilei de 24 ianuarie, ora 11, reprezentanții partidei naționale au propus înțarea unei ședințe secrete pentru desemnarea candidatului. Propunerea făcută de Vasile Boerescu în persoana lui Al. I. Cuza a fost acceptată în unanimitate, deputații conservatori fiind nevoiți să cedeze voineții poporului. Trecându-se la vot, toate cele 64 de buletine purtau numele celui ales la 5 ianuarie în Moldova.

Prin propriile-i forțe, poporul român realizează Unirea și întemeiază statul său național. „Unirea națională a făcut-o“ avea să declare M. Kogălniceanu în 1862. Ziua de 24 ianuarie se înscrise pentru totdeauna în istoria patriei ca „Ziua renașterii naționale“. Punând bazele României moderne, Unirea din 1859 a însemnat o etapă esențială pe drumul unității naționale, a cărei înțegrire deplină avea să se înăbușească în 1918.

Imediat după 24 ianuarie 1859, principalul tel al politicii lui Cuza a fost obținerea recunoașterii de către puterile garante a dublei sale alegeri și desăvârșirea unității politice și administrative a tânărului stat național.

În martie 1859, reprezentanții Franței, Rusiei, Sardiniei, Prusiei și Angliei au recunoscut oficial pe Cuza ca singurul domn al Principatelor. Turcia și Austria și-au dat acordul abia în septembrie același an. După tratative anevoiește, în noiembrie 1861, Turcia a recunoscut unirea completă, cu acordul puterilor garante, dar numai pe timpul vieții lui Cuza.

Coordinate de Cuza, guvernele celor două Principate vor acționa în mod unitar pentru consolidarea Unirii, pentru aplicarea programului de reforme și crearea instituțiilor statale burghezo-democratice. Astfel, în timpul guvernelor conduse de Mihail Kogălniceanu (Moldova) și Nicolae Golescu (Muntenia) s-au unificat sistemul vamal și administrația telegrafului, s-a interzis bătaia la sate și au luat ființă judecătoriile sătești, s-a înființat Universitatea din Iași etc.

Alexandru Ioan Cuza a dat o atenție deosebită unificării militare. Un prim pas în acest sens a fost concentrarea unităților într-o tabără militară unică la Florești, în primăvara și vara anului 1859. Armata unificată avea datoria să apere autonomia țării împotriva unei eventuale intervenții străine și să fie oricând pregătită pentru obținerea independenței naționale.

În domeniul politicii externe se înregistrau succese importante. Deși în stare de dependență față de Imperiul otoman, Principatele Unite duceau tot mai mult o politică externă proprie. În anul 1860 se înființează prima agenție diplomatică română (la Paris) și se încheie convenția telegrafică cu Rusia, cea dintâi convenție internațională a Principatelor.

După proclamația lui Cuza din 11 decembrie 1861, ambele Adunări de deputați și-au încheiat lucrările pentru a se întriui la 24 ianuarie 1862 într-o Adunare Națională la București, care devine capitala țării. Cele două guverne au demisionat pentru a se alcătuia un guvern unic. Primul guvern al României era format din reprezentanții ai grupărilor conservatoare, în frunte cu Barbu Catargiu, adversar al împăratirii țărănilor.

Ostilitatea boierimii conservatoare față de planurile domitorului de a realiza reformă agrară prin împroprietăre și divergențe ivite între domn și gruparea liberal-radicală condusă de I. C. Brătianu și C. A. Rosetti au dus la sfârșitul anului 1862 și începutul anului 1863 la alcătuirea unei înțelegeri politice, numită de contemporani „monstruoasa coaliție“, care a făcut o opozitie înversată domitorului, unele lăudărirea sa și aducerea ➤

24 Ianuarie – Unirea Principatelor

Ioan Cuza, Vasile Mălinescu, Constantin A. Rosetti, frații Ion și Dimitrie Brătianu, Dimitrie Bolintineanu, Cezar Bolliac, Nicolae Orășanu și c. Cărturari și oameni politici de seamă, animați de idei înaintate, au adus o contribuție prețioasă la progresul general al țării. Fruntași revoluționari din 1848 au întreprins o amplă acțiune de propagandă în favoarea Unirii atât în țară cât și în străinătate. Răspândiți în diverse centre europene (Viena, Frankfurt, Paris, Londra, Constantinopol), patrioții au desfășurat o laborioasă activitate pentru a crea un puternic curent de opinie în sprijinul românești.

În vara anului 1853 izbucnește războiul Crimeei, început de Rusia împotriva Imperiului Otoman, eveniment care aduce în prim-plan politic internațional chestiunea orientală, inclusiv situația Principatelor dunărene, unirea acestora fiind una din problemele importante ale Congresului de pace de la Paris (1856).

Reprezentanții statelor participante la Congres au adoptat atitudini diferite față de viitorul regim al Principatelor Române. În sprijinul Unirii s-au pronunțat Franța, Rusia, Sardinia și Prusia; o împotrivire netă au manifestat Turcia și Austria; favorabilă Unirii în timpul lucrărilor Congresului, Anglia va reveni ulterior la poziția sa tradițională de sprijinitorie a Imperiului Otoman.

Adoptarea pozițiilor față de problema Principatelor era determinată de anumite interese statale. Franța lui Napoleon al III-lea voia să-și asigure în sud-estul Europei un debușeu economic și un pion al influenței sale politice; Rusia vedea în unire un mijloc de a slăbi Imperiul Otoman; Sardinia și Prusia, susținând cauza românilor, pledau indirect pentru unificarea Italiei și Germaniei; Anglia era interesa-

țării. În Moldova, caimacamul N. Vogoride, agent al Turciei și al Austriei, a recurs la un adevarat regim de teroare pentru a zădănci Unirea. Astfel, au fost interzise gazetele favorabile Unirii și întruruirile politice, s-au făcut destituirile din funcții și arrestări masive, s-au falsificat listele electorale și alegerile din iulie 1857. Comisia de informare de la București primea numeroase telegramme, memorii și apeluri. Turcia s-a văzut silită să anuleze alegerile falsificate; noile alegeri au înregistrat o victorie covârșitoare a candidaților unioniști, care, cu două exceptii au fost aleși pretutindeni. Rezultate asemănătoare se obținuseră și în Muntenia.

În Adunările ad-hoc au fost aleși toti fruntași unioniști, revoluționari din 1848: Mihail Kogălniceanu, Costache Negri, Alexandru Ioan Cuza, Vasile Alecsandri, Vasile Mălinescu, Anastase Panu, în Moldova, C. A. Rosetti, frații Ștefan și Nicolae Golescu, A. G. Golescu, frații Ion și Dimitrie Brătianu, Christian Tell, Gh. Magheru, în Muntenia. Pentru prima dată, țărănește își trimitea aleși săi într-o adunare reprezentativă a țării: Ion Roată, Tânase Constantin, Gheorghe Lupescu, Mircea Mălăeru și c.

Adunările ad-hoc și-au început lucrările în septembrie 1857, la Iași și la București. Dezbaterile au prilejuit o manifestare puternică a coeziziei și a forței mișcării unioniste, o impresionantă demonstrație a voinei poporului român de a-și făuri statul său național.

Într-o atmosferă de mare avânt patriotic, Adunările ad-hoc au adoptat, în luna octombrie 1857, rezoluții asemănătoare, care cereau cu hotărâre Unirea Principatelor într-un singur stat cu numele de România, respectarea drepturilor, a autonomei și a neutralității acestui stat și o Adunare Obștească care să reprezinte „toate interesele nației“. Cu această ocazie Mihail Kogălniceanu afirma într-o cuvântare din 19 octombrie 1857 că „Dorința cea mare, cea mai generală, aceea hrănăște de toate generațiile trecute, este unirea Principatelor într-un singur stat, o unire care este firească, legitimă și neapărată, pentru că în Moldova

